

เพกา

ชื่ออื่น	ลิ้นฟ้า ลิ้นไม้ ลิ้นช้าง (ไทยใหญ่) ลิดไม้มะลิดไม้ มะลิ้นไม้	
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	ต้น	เป็นไม้ยืนต้น 10-12 เมตร อายุหลายปี เรือนยอดเล็ก กิ่งเปราะหักง่าย แตกกิ่งก้านน้อย
	ใบ	เป็นใบประกอบแบบขนนก 3 ชั้น ขนาด ใหญ่ เรียงตรงกันข้ามกันอยู่บริเวณปลายกิ่ง ใบย่อยรูปไข่หรือรูปไข่แกมวงรีกว้าง 4-8 ซม. ยาว 6-12 ซม.
	ดอก	ดอกช่อออกที่ปลายยอด ก้านช่อดอกยาวดอก ย่อยขนาดใหญ่ กลีบดอกสีนวลแถบ เขียวโคน
	กลีบ	เป็นหลอดสีม่วงแดง หนา ย่น บานกลางคืน ร่วงตอนเช้า
	เมล็ด	เมล็ดแบนสีขาว มีปีกบางโปร่งแสง
	ผล	เป็นฝัก ติดฝักยาว (คิดว่าเป็นเพราะสาย พันธุ์) 2-3 ปี ติดฝัก ฝักเป็นรูปตามยาว ประมาณ 60-100 ซม. เมื่อแก่จะแตก
การขยายพันธุ์	ตัดชำราก เพาะเมล็ด	
ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์	กันยายน-ธันวาคม	
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต	ที่ชื้นระบายน้ำดี	
การใช้ประโยชน์	ทางอาหาร	ยอดอ่อนและดอก นึ่งหรือต้มให้สุก รับประทานร่วมกับน้ำพริกตาแดง ฝักอ่อน นำมาเผาไฟให้ผิวนอกไหม้เกรียม แล้วขูดผิว ที่ไหม้ไฟออกรับประทานร่วมกับน้ำพริก ลาบ ก้อน ยำ หรือนำไปผัดกับเนื้อหมู แกง แคร่วมกับผักชนิดอื่นๆ ฝักอ่อนนำมายำ
	ทางยา	<u>เปลือกหรือแก่น</u> ใช้เป็นยาแก้ฟกช้ำ

การใช้ประโยชน์	ทางยา	และนำไปเข้ากับยาอื่นหลายตัว แก่น้ำเหลืองเสีย บำรุงเลือด เป็นยาแก้พิษ ใช้เปลือกนำมาชูดำไล่ปลาร้า เกลือ เหมือนส้มตำใส่เม็ดแดงแก้ผื่น
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	ทุกฤดู	ดอกมิถุนายน-กรกฎาคม
ข้อควรระวัง	กินมากเกินไปอาจเกิดท้องอืด	

กัญจนา ดิวิเศษ และคนอื่นๆ. 2542. ผักพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.